

linger at høre den ærede Ministers Argumenter mod det System, at stigende Toldindtægter skulde medføre en forud bestemt Nedsættelse af visse Positioner, men det rammer uregtelig ikke, hvad jeg her har udtalt mig om. Det Spørgsmaal, jeg stillede til den ærede Minister, gik ikke ud paa, om Ministeren i Loven vilde optage saadanne Bestemmelser, som bleve foreslaaede for nogle Aar siden af Toldudvalget i et andet Toldforslag, hvortil der ganske sikkert var fastsat en forudbestemt Nedsættelse af visse Positioner, efterhaanden som Indtægterne stige; det har Udvalget ikke gjentaget. Nei, det refererer sig til, at Ministeren havde sagt: Vi faae slet ikke mere Indtægt ved en Toldreform, hvorimod jeg sagde, at der ved den kom en meget stor Indtægtsforøgelse fremudover, hvad der var paaregnet, og der vilde altsaa derved blive en yderligere Beskatning. Da spurgte jeg den ærede Minister forrige Gang: Dersom det nu viser sig, at denne Toldreform ved sin Gjennemførelse i Løbet af 1—2 Aar giver en meget betydeligere Statsindtægt, end det er paaregnet efter dette Lovforslag, selv om man ogsaa lægger til den ene Million om Aaret, som Toldindtægterne ordinært maa stige i gunstige Tider, vil saa den ærede Minister være villig til at lade det saaledes fremkomne Overflud affrивe paa andre Toldsatser? Vil den ærede Minister saa være villig til at lade dette Overflud gaa af, unblade at indklassere den Merindtægt, som han saaledes faar tvertimod sine egne Beregninger? Det er ganske i Almindelighed det Spørgsmaal, om Regjeringen vil betragte det som tjent, hvad der indkommer ud over det, man beregnede vilde indkomme ved Tillæg af den sædvanlige Stigning. Hertil svarede den ærede Minister, at hvis man ikke maatte betragte dette som tjent og indklassere det, saa maatte man jo omvendt forøge Tolden, naar den blev mindre end paaregnet. Jeg vil imidlertid gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at jeg har taget den almindelige Stigning med i Beregningen, og naar det er Tilfældet, er der ikke Anledning til at tage Hensyn til de Svingninger, som nødvendigvis fremkomme fra det ene Aar til det andet. Nei, hvad dette Punkt angaar, saa vil der komme et ganske betydeligt Overflud, dersom vi følge Mini-

sterens System, dersom vi faae en saadan smuk lille Nedsættelse, der svarer til den indenlandske Skibsafgifts Beløb, og forøvrigt kun en Ompostering af Toldsatserne, og i det Hele taget en Forbedring af Toldloven, som vil fremfalde en ikke ganske lidt forøget Virksomhed paa mange Omraader og dermed en forøget Indtægt. Denne Merindtægt, som paa den Maade vil fremkomme, er det, som den ærede Minister gjerne vil tjene ved denne Leilighed. Det vilde han have tjent ved det Lovforslag, som kom til os fra Landstinget for nogle Aar siden med den ærede Ministers Bifald, men som Folkethinget rigtignok ikke kunde gaa ind paa, da det ikke finder Anledning til at forøge Regjeringens Skatteindtægt. Udvalget anser det for billigt og rimeligt og for et retfærdigt og berettiget Krav fra Folkethingets Side, fra Befolkningens Side, at Toldindtægterne nedsættes med Krigsskattens Beløb; men vi have ikke ved denne Leilighed udtalt os bestemt om, hvorvidt vi overhovedet ville staa eller ikke ville staa ved denne Fordring. Vi have stillet dette Forslag ligesom ethvert andet Forslag hen til Forhandling. Den ærede Minister har nu ogsaa i Dag sagt: Jeg agter ikke at besvare de stillede Spørgsmaal. Nu tvivler den ærede Minister om, at jeg i saa Henseende taler paa Udvalgets Vegne. Han antager maasse, at der i Udvalgets Flertal er en lignende Uoverensstemmelse, som der viste sig at være i Udvalgets Mindretal, hvor man kun kunde blive enig om Intet at indstille, medens de enkelte Medlemmer motiverede denne Afholdenhed hver paa sin Maade. Nei, i saa Henseende vil den ærede Minister af Udvalgsflertallets Medlemmers Holdning under den Behandling kunne se, at jeg taler paa Udvalgets Vegne, og jeg skal tillade mig at opfordre de enkelte Medlemmer i Udvalgets Flertal til at høre sig, om de ikke staa ved, hvad jeg her har sagt. Vi have tilbudt den ærede Minister Forhandling, den ærede Minister gav os i Udvalget et negativt Svar. Her skyder den ærede Minister sig nu ind under, at vi have forlangt, at Ministeren skulde stille sig paa det Grundlag, vi have opstillet, og det skjøndt vi kun have tilskrevet den ærede Minister det Spørgsmaal, om han selv kunde stille sig paa dette Grundlag. Naar